

Con Đường Sự Nghiệp

Thu Cúc Hương Hoài Điệp

Phần 9

Sau một tháng chuẩn bị, tôi đã hoàn tất kế hoạch tổ chức điều hành hai khách sạn Majestic và Continental. Các anh chị em tôi được huấn luyện, đào tạo chuyên môn ngành du lịch. Anh Ba và Chương bên Pháp cũng mở mạng lưới quảng cáo và bán vé máy bay cho khách viếng VN. Tôi xây dựng lượng khách du lịch cho riêng mình, không dựa vào nguồn khách của Công Ty.

Sáng nay, tôi hẹn trình bản kế hoạch phát triển du lịch cho Ban Giám Đốc và tiến hành ký hợp đồng. Tôi chờ anh Ba và chị Mai mười lăm phút rồi mà anh chị chưa tới. Thình lình cửa mở, hai anh chị bước vào, nhìn tôi cười. Anh Ba lên tiếng:

- Anh xin lỗi để em chờ!

Tôi cười, đưa bản kế hoạch và hợp đồng cho anh chị nói:

- Em hiểu sự bận rộn của anh chị mà! Thời gian luôn di động, ít khi chính xác cho người làm kinh doanh. Em mời anh chị xem qua tài liệu này!

Anh Ba và chị Mai chăm chú đọc văn bản. Anh Ba nhìn tôi nói:

- Em dựng kế hoạch rõ ràng, hợp đồng minh bạch lắm! Anh thấy điều khoản vốn và lãi xuất đã có thay đổi?

Tôi gật đầu giải thích thêm:

- Đúng vậy, thưa anh chị! Theo chế độ XHCN, chúng ta là dân trong nước không được đầu tư với dạng cá nhân mà phải đầu tư dưới dạng tổ hợp hay hợp tác xã, nghĩa là vốn đầu tư do tiền nhiều người đóng góp vào. Chính sách Tư Bản Chủ Nghĩa chỉ được áp dụng cho người nước ngoài mà thôi. Em đề nghị anh chị đại diện Công Ty Du Lịch, vay vốn ngân hàng để sửa chữa và nâng cấp hai khách sạn Majestic và Continental thì hợp pháp hơn. Hai khách sạn trên thuộc tài sản nhà nước, khi được nâng cấp rồi, giá trị tài sản tăng lên, Sau này nhà nước muốn hợp tác với ai cũng dễ tính toán. Và lại, Công Ty được vay lãi xuất thấp và không cần thế chấp tài sản, chỉ cần giấy giới thiệu của cơ quan chủ quản hay Chủ Tịch Quận là được. Anh Ba hiện giữ hai chức vụ này, em nghĩ Công Ty không gặp trở ngại huy động vốn nâng cấp.

Anh Ba có vẻ hài lòng nói:

- Em trình bày rõ chính sách nhà nước lại kèm theo bản dự án vay vốn nâng cấp khách sạn cho Công Ty nữa, anh phục em lắm! Anh đồng ý với bản kế hoạch này và các điều khoản trong hợp đồng của em. Đồng chí Mai có ý kiến gì không?

Chị Mai nhìn tôi cười:

- Tôi cũng đồng ý! Nhưng không biết cô này kinh doanh sẽ lời lỗ ra sao thôi! Nhưng tôi có lòng tin nơi cô ta!

Tôi cười trấn an chị Mai:

- Kinh doanh luôn phải có lời chứ chị! Nhiều hay ít thôi!

Sau khi bàn bạc, chúng tôi tiến hành ký hợp đồng. Anh Ba, chị Mai đại diện Công Ty Du Lịch viết tắt bên A, Tôi bên B. Hai bên đồng ý các điều khoản sau:

- 1/ Bên A đầu tư vốn cố định, bên B đầu tư vốn lưu động,
- 2/ Bên A nhận 60%, bên B nhận 40% trên lợi nhuận
- 3/ Bên A chịu trách nhiệm bảo vệ và an ninh, bên B chịu trách nhiệm tổ chức và điều hành.
- 4/ Bên A không được xen vào nội bộ của bên B.
- 5/ Bên B không chịu trách nhiệm bồi thường thiệt hại xảy ra do chính sách nhà nước thay đổi hay biến động chính trị xã hội xảy ra trong nước.
- 6/ Hai bên có quyền không hợp tác, và thông báo trước cho nhau ba tháng.

Hợp đồng được ký tại Công Ty Du Lịch Thành Phố HCM.

.....

Tôi rời Công Ty Du Lịch, đến Ngân Hàng Quận 5, gặp ngay anh Dũng đẩy cửa mời tôi vào:

- Anh Sáu hẹn anh gặp em hôm nay và nói nhiều về thành tích kinh doanh của em gái, làm anh ngưỡng mộ vô cùng! Hân hạnh được tiếp em!

Tôi cười đáp lại:

- Anh biết anh Sáu em khéo ngoại giao lắm! Ảnh cũng ca ngợi anh hết lời!

Chúng tôi nhìn nhau cười, anh Dũng gọi chuyện:

- Em có kế hoạch vay vốn ngân hàng phải không? Em định vay bao nhiêu?

Tôi nhìn anh hỏi:

- Em muốn biết điều kiện vay vốn ngân hàng như thế nào đối với Công Ty tư nhân và nhà nước? Sự hợp tác đầu tư cùng ngân hàng, cần hội đủ điều kiện gì?

Anh Dũng trình bày:

- Công Ty tư nhân muốn vay vốn ngân hàng, trước hết phải có tài sản thế chấp hay có đầu tư vốn với ngân hàng và có tên trong Ban Quản Trị. Cơ quan nhà nước muốn vay tiền ngân hàng, không cần thế chấp tài sản, chỉ cần giấy giới thiệu của Chủ Tịch Quận nơi mình cư ngụ. Ai muốn hợp tác đầu tư cùng ngân hàng thì đóng góp 10 cây vàng cho một cổ phần. Kinh doanh theo dạng lời ăn lỗ chịu.

Tôi cười nhìn anh Dũng:

- Cách làm ăn này sao phiêu lưu quá vậy anh Dũng! Nhà nước vay ngân hàng không thế chấp tài sản, nếu nhà nước làm ăn thất bại, hay giựt nợ, thì ngân hàng lấy tiền đâu trả lại dân, Ngân hàng muốn thừa kiện nhà nước thì kiện ở đâu? Ai xử? Lúc đó, dân chịu mất tiền và Giám Đốc đi tù hả? Anh có lường trước sự việc này khi nắm giữ chức Giám Đốc không anh Dũng?

Anh Dũng lắc đầu:

- Anh không nghĩ xa như em! Khi nhà nước có chính sách thì nhà nước có cách không để dân nổi loạn.

Tôi cười:

- Anh đừng quá tin CS! Lúc đó, nhà nước chỉ dùng các anh làm con cò thí để xoa dịu lòng dân. Anh nên cảnh giác nha anh Dũng!

Anh Dũng cười vào thẳng đề:

- Em có cần vay tiền ngân hàng không? Anh giúp em.

Tôi nghiêm nghị trả lời:

- Em sẽ vay ngân hàng anh vốn lưu động, cần bao nhiêu, em vay bấy nhiêu. Khi nào việc kinh doanh của em đi vào hoạt động, em sẽ quay lại bàn chi tiết với anh việc vay vốn sau nha! Em cảm ơn anh cho em nhiều tin tức quan trọng.

Anh Dũng cười vui vẻ:

- Anh mong gặp lại em sau này.

Tôi chào anh Dũng ra về với nỗi hoài nghi, thiếu tin tưởng chính sách phát triển ngân hàng của nhà nước CS.

.....

Sau khi ký hợp đồng với tôi được hai tháng, Công Ty Du Lịch đã vay được vốn nâng cấp khách sạn Majestic và Continental. Anh Ba và chị Mai khẩn cấp cho thi công sửa chữa ngay hai khách sạn này. Thời gian qui định 6 tháng hai khách sạn trên sẽ hoàn tất đi vào hoạt động. Bên tôi mọi việc cũng chuẩn bị xong nhưng tôi chưa vay vốn đầu tư vì vốn lưu động không bao nhiêu. Và lại, tôi không để tiền lời phát sinh khi cơ sở chưa hoạt động. Tôi chỉ bỏ tiền đầu tư cho anh chị em tôi học nghề mà thôi!

Tiếng còi xe chị Mai cắt dòng suy nghĩ tôi:

- Lên xe đi em!

Tôi vội mở cửa xe bước vào, hỏi chị Mai:

- Minh đi xem đất ở đâu vậy chị!

Chị vui vẻ tâm sự:

- Đất ở Thủ Đức em! Gần làng Đại Học. Đất này vào quy hoạch nhà nước rồi. Chị đã mua mấy lô, muốn giới thiệu em mua. Đất rẻ lắm! Khu này sẽ có giá trong tương lai. Anh Phúc cũng mua mấy mẫu ở Xa Lộ Đại Hàn, anh định xây dựng kho chứa hàng trong tương lai. Lô đất của anh rẻ hơn lô đất của chị.

Tôi cười trả lời:

- Phong trào mua đất tự nhiên phát triển mạnh! Nhà nước chắc hết tiền rồi nên bán đất của dân để lấy tiền phải không chị!

Chị Mai không hiểu ý tôi nói, cười trả lời:

- Đất đai thuộc nhà nước quản lý, đã đưa vào quy hoạch, bán lại cho dân, nhưng ưu tiên cho cán bộ nhà nước.

Tôi cười nói:

- Em không có hứng thú mua đất chị Mai ơi! Người ta giới thiệu em mua lô đất ở Thủ Thiêm, qua đò là tới, rất rẻ. Em cũng từ chối!

Chị Mai biết tôi không hứng thú về đất đai, chị nói sang chuyện khác:

- Anh Ba thương em, nhờ chị làm mai! Anh ngại nói chuyện trực tiếp với em. Anh độc thân chưa có vợ! Em đồng ý không?

Tôi rất bất ngờ khi chị Mai đề cập đến hôn nhân giữa tôi và anh Ba. Tôi cảm nhận được tình cảm anh Ba dành cho tôi một thời gian không quá dài nhưng cũng đủ cho anh hiểu tôi và tôi hiểu anh. Việc kết hôn với anh Ba tôi không bao giờ nghĩ đến. Anh Ba là người lý tưởng cho phụ nữ kết hôn, anh rất hiền lành, tư cách, thông minh, có nét mạnh mẽ của đàn ông và dáng cây tùng cho phái yếu dựa. Hoàn cảnh của tôi không cho phép tôi chọn anh và tôi cũng không cùng chí hướng với anh Ba.

Tôi cười trả lời:

- Em không có duyên nợ với anh Ba đâu! Chị đừng làm mai, mất duyên bà Mai nha chị!

Chúng tôi nhìn nhau cười. Trên đường về nhà, chị Mai đãi tôi ăn cháo vịt Thanh Đa! Rất ngon!

.....

Tôi vừa ngắm mình trong gương, sửa lại mái tóc, định dạo phố một vòng. Chị Hai tay gõ mạnh cửa, miệng kêu lớn:

- Cô Cúc ơi! Cậu Sáu kiếm cô có chuyện khẩn cấp!

Tôi vội theo chân chị Hai xuống cầu thang, anh Sáu liền nói:

- Em hay tin gì chưa? Các ngân hàng sập tiệm rồi! Dũng, bạn anh đã bị công an bắt giam ở Phan Đăng Lưu! Em có thể nói anh Ba giúp cho Dũng ra tù không? Vợ Dũng khóc quá! Báo tin cho anh sáng nay!

Tin quá bất ngờ đến với tôi lúc này, tuy tôi có suy nghĩ việc này sẽ xảy ra nhưng không ngờ nó đến quá nhanh! Tôi trấn an anh tôi:

- Anh bình tĩnh! Em sẽ gặp anh Ba và chị Mai xem rõ sự việc như thế nào, mới có cách giải quyết được.

Anh Sáu đề nghị:

- Sẵn dịp anh chở em đến Công Ty Du Lịch!

Tôi trả lời:

- Em chưa hẹn trước với anh Ba và chị Mai, em nghĩ, chưa tiện gặp anh chị lúc này! Anh chị chắc cũng bận rộn họp hành. Anh yên tâm! Em sẽ cho anh biết tin sau nha!

Anh Sáu ra về, tôi quá giang anh ra chợ Saigon, thả bộ một chút cho tâm trí thư thả, ghé mua tờ báo, vào quán gọi ly cà phê thì có điện thoại anh Ba gọi tôi lên Công Ty gặp anh gấp. Tôi đặt tiền trên bàn, đón xe đi ngay. Vừa đến Công Ty, chị Mai kéo tôi vào phòng:

- Em hay tin gì chưa?

Tôi gật đầu nói:

- Em biết tin nhưng chưa rõ lắm!

Anh Ba rót nước đưa tôi:

- Em uống nước đi! Chuyện đâu còn có đó! Em đừng lo lắng quá!

Tôi vội hỏi:

- Em muốn biết tại sao các ngân hàng bị đóng cửa và các Giám Đốc bị bắt!

Anh Ba bình tĩnh trả lời:

- Các ngân hàng không có tiền trả cho dân, khi họ rút tiền. Tạm thời nhà nước bắt giữ Giám Đốc để điều tra và bảo vệ an ninh cho họ không bị dân chúng hành hung. Người đầu của đó, dân chúng tức giận cũng là điều tự nhiên.

Tôi lắc đầu thờ dài hỏi:

- Việc này có ảnh hưởng đến vấn đề kinh doanh khách sạn không anh Ba?

Anh Ba lắc đầu:

- Công việc nhà nước vẫn tiếp tục hoạt động thôi! Công Ty Du Lịch đã nâng cấp gần xong. May là em làm dự án sớm nên Công Ty vay được tiền ngay để sửa chữa. Nếu tình trạng này xảy ra sớm hơn thì Công Ty cũng gặp trở ngại, không rút kịp tiền nâng cấp. Anh đại diện Công Ty cảm ơn em.

Chị Mai tiếp lời:

- Tình hình này, em còn ý định hợp tác kinh doanh với Công Ty Du Lịch nữa không?

Tôi chậm rãi trả lời:

- Chờ một thời gian nữa xem sao! Nếu biến cố này kéo dài, em không vay được vốn ngân hàng đầu tư, em không thể hợp tác được với Công Ty.

Anh Ba trấn an tôi:

- Em đừng lo lắng quá! Nếu em thấy khó khăn thì chúng ta sẽ hủy hợp đồng thôi!

Tôi gật đầu, đứng lên:

- Em suy nghĩ lại, sẽ trả lời anh chị trước ba tháng theo hợp đồng đã ký. Em xin phép anh chị em về!

Anh Ba tiễn tôi ra cửa, thấy tôi buồn, anh đề nghị:

- Em có thể đi dạo với anh một vòng không? Anh sẽ đưa em về nhà!

Tôi từ chối:

- Em cảm ơn anh Ba để dịp khác. Bây giờ em cần thời gian để giải quyết vấn đề hợp tác kinh doanh với Công Ty anh.

Anh Ba cảm thông tâm trạng tôi nên không ép:

- Nếu em thấy không khỏe nên về nghỉ ngơi sớm.

Tôi gật đầu! Anh bắt tay tôi, tôi nắm tay anh rồi buông ra:

- Nếu sau này, em không hợp tác kinh doanh với Công Ty anh. Em cảm ơn anh và chị Mai luôn tạo điều kiện giúp đỡ em!

Anh Ba yên lặng nhìn tôi lên xe nhưng tôi không quay đầu lại. Tôi biết anh đang mong tôi nhìn lại anh....

.....

Vài tháng sau, anh Dũng được thả ra. Anh tâm sự với tôi:

- Anh nghĩ lại lời em khuyên trước khi anh bị bắt thật đúng! Anh cũng chủ quan, tin vào chính sách nhà nước. Các Giám Đốc Ngân Hàng đâu có tội gì! Nhà nước vay tiền Ngân Hàng xây dựng bất động sản rồi không có tiền trả Ngân Hàng, Ngân Hàng lấy gì trả cho dân, nhà nước biết rõ điều đó mà em! Việc bắt giữ bọn anh làm con tin là để trấn an dân chúng không làm loạn, rồi cũng thả các anh ra. Mọi việc cho chìm xuống luôn, chỉ tội cho dân bị mất tiền thôi! Em còn ý định hợp tác với Công Ty Du Lịch Thành Phố không?

Tôi lắc đầu:

- Em đã hủy hợp đồng với Công Ty rồi. Hiện em mở lớp dạy gia chánh cho những người chuẩn bị đi nước ngoài để các chị em của em có việc làm. Họ đã được đào tạo tay nghề vững chắc, có thể dạy lại người khác. Anh Tư em sắp ra đi theo diện ODP, anh Sáu nộp đơn theo diện HO. Em Minh có lẽ phải vượt biên nữa vì em Minh không đủ điều kiện theo hai diện trên. Anh định ở lại mảnh đất này hay cũng ra đi?

Anh Dũng thở dài:

- Em thấy anh còn lý do ở lại đây sao?

Sau đó, tôi không còn gặp lại anh Dũng nữa.

.....

Lời Kết:

Tôi trải qua một chuyến đi dài trên con đường tạo sự nghiệp cho chính mình gần suốt cuộc đời, với bao nỗi khó khăn, vui buồn những tôi đã luôn miệt mài chiến đấu để vượt qua mọi trở ngại và tiến tới sự thành công. Hoàn cảnh buộc tôi phải hợp tác với nhà nước Cộng Sản, nhưng sự thành công của tôi nhờ vào các yếu tố sau đây:

1/ Ổn trên ban cho tôi sự may mắn đúng lúc.

2/ Cha mẹ tôi hy sinh, nuôi tôi ăn học, trang bị sẵn cho tôi kiến thức hiểu biết và nghề nghiệp chuyên môn.

3/ Khi hợp tác với chế độ XHCN, tôi biết Cộng Sản muốn gì? chính sách của họ ra sao? Tôi đáp ứng đúng yêu cầu, đúng nguyện vọng của họ, chọn đúng thời điểm và luôn luôn cảnh giác, đề phòng.

4/ Tôi tạo cho mình thực lực phù hợp với chính sách của nhà nước nên họ tôn trọng tôi và tôi không bị họ bắt nạt.

5/ Theo nhận định của tôi, chế độ XHCN không có nhân tâm, khiến tôi không phục. Tôi làm việc dựa vào năng lực của mình, không dựa vào thế lực tôi có và cũng không cúi đầu trước quyền lực của chính quyền Cộng Sản.

Hết